

11.1.2026 – Setkání se vzkříšeným – PROČ PLÁČEŠ, ŽENO?

Čtení – Marek 16,1-11; Jan 20,11-18

Písně: 632 – Zlatá, když sluneční; 687 – Pán Bůh je láska;

704 – Co činí Bůh; 706 – Důvěřuj se v Pána

Jan 20,15 – Proč pláčeš? Koho hledáš?

To ráno je v Božím hrobě rušno. Kámen je odvalen, „dveře“ se netrhnou. Tři ženy, dva muži, jeden anděl, dva andělé. Všechno se to tu střídá, přichází, vbíhá, nakukuje, trne, prchá, prostě provoz. Chybí tu jen ten, koho bychom v hrobě jediného čekali, nebožtík. Ježíš zmizel.

Učedníci volí po smrti svého Mistra pragmatický program, zůstávají ukrytí. Co taky jiného, co ještě tam venku? Životní plány, vize, cíle, všechno je pryč. Ukrýt se je rozumné, bezpečné, porada za zavřenými dveřmi. Ženy ale nemají stání. Nemůžou nejít, nedokáží zůstat doma, žene je to. Jejich strategie přežití je jiná. Potřebují být ještě jednou blízko, aspoň na chvíli, projevit lásku, loučit se, pečovat, uctít, oplakávat. Jakkoli to nemůže fakticky nic změnit. Nemůže?

Díky snaze být za každou cenu, byť naposledy, blízko Ježíši, se ženy stanou prvními svědky podivuhodného příběhového zvratu, který odteď navždycky promění čtení všech příběhů Písma i životní příběh každého z lidí. **Stanou se prvními svědkyněmi Ježíšova vzkříšení.**

Velikonoční ráno je hrob prázdný – Ježíš není tam, kde ho lidé čekali. Zatímco učedníci se ze strachu skrývají, ženy jdou k hrobu z lásky a touhy být nablízku, i když se zdá, že už nelze nic změnit. Právě tato věrnost a blízkost z nich činí první svědkyně vzkříšení.

1. Ženy přicházejí s láskou – ale i s omezeným očekáváním – Marie z Magdaly, Marie Jakubova a Salome jdou k hrobu z lásky a věrnosti, nikoli s vírou ve vzkříšení. Nesou vonné masti, protože počítají se smrtí, ne s životem. Jejich otázka: „*Kdo nám odvalí kámen?*“ ukazuje lidskou bezradnost – vidí překážku, na kterou samy nestačí. **Člověk často přichází k Bohu s opravdovou láskou, ale s malou vírou. Přesto Bůh jedná dřív, než si to uvědomíme.**

2. Kámen je odvalen – Bůh jedná první – Kámen, „velmi veliký“, je už odvalen. Ne proto, aby Ježíš mohl vyjít, ale aby lidé mohli **vidět, že hrob je prázdný. Vzkříšení není lidský výkon, ale Boží čin.** Překážky, které považujeme za nepřekonatelné, Bůh často odstraní dřív, než k nim dojdeme.

3. Mládencem v bílém rouchu je Boží posel – Anděl (označený jako „mládenec“) říká klíčovou větu evangelia: „**Byl vzkříšen, není zde.**“ To je jádro křesťanské víry. Ne morální poučení, ne útěcha – **historická a zároveň existenciální skutečnost:** smrt nemá poslední slovo. **Křesťanství nestojí na myšlence, ale na události.**

4. „Zvláště Petrovi“ – milosrdenství po selhání – Zmínka o Petrovi je velmi silná. Právě on Ježíše třikrát zapřel. Přesto je jmenován výslovně. Selhání člověka neruší Boží povolání. Vzkříšení je také obnovení vztahů, nejen vítězství nad smrtí.

5. Strach a mlčení žen – lidská reakce na Boží zásah – Ženy utíkají, jsou plné hrůzy a úžasu a mlčí. To není nedostatek víry, ale přirozená reakce na setkání s Boží mocí. Setkání s Bohem člověka vyvede z rovnováhy. Víra nezačíná jistotou, ale úžasem a bází.

6. Marie z Magdaly – svědkyně proměny – zůstává u hrobu, pláče a hledá mrtvého Ježíše. Její bolest jí brání rozpoznat znamení Boží přítomnosti i samotného Vzkříšeného. Poznává ho až ve chvíli, kdy ji Ježíš osobně osloví jménem. Ježíš se zjevuje, ženě s těžkou minulostí. Ta se stává první hlasatelkou vzkříšení. Ježíš ji posílá, aby zvěštovala radostnou zprávu ostatním. Stává se „apoštolou apoštolů“ – první, kdo svědčí o vzkříšení. Bůh si vybírá ty, kdo zakusili uzdravení a odpuštění. Autorita svědectví vychází ze zkušenosti milosti. Pravá láska není majetnická: Ježíš nepatří jen jednomu, ale všem, a úkolem křesťanů je přivádět lidi k Bohu skrze svědectví lásky. Láska je tak očištěna: od touhy vlastnit a zadržet k ochotě pustit a sdílet.

7. Nevíra učedníků – realismus evangelia – Učedníci nevěří. Evangelium to nezakrývá. Víra ve vzkříšení nebyla snadná ani pro první učedníky. Právě tato poctivost dává svědectví evangelia věrohodnost.

8. Marie stojí venku a pláče – Marie zůstává u hrobu, zatímco ostatní učedníci už odešli. To ukazuje vytrvalost lásky – i když nerozumí, neodchází. Pláč zde není slabostí, ale výrazem hluboké oddanosti. Často právě v bolesti a ztrátě vzniká prostor pro setkání s Bohem. Bůh se často dává poznat těm, kdo u něj vytrvají i ve tmě.

9. Dva andělé v hrobě – Andělé sedí tam, kde leželo Ježíšovo tělo – u hlavy a u nohou. To připomíná schránu smlouvy ve Starém zákoně, kde byli dva cherubové nad místem Boží přítomnosti. Prázdný hrob není prázdnota, ale nová svatyně – místo Boží slávy a vítězství nad smrtí.

10. „Proč pláčeš?“ - Tuto otázku kladou andělé i Ježíš. Ne proto, že by nevěděli, ale aby Marie pojmenovala svou bolest. Víra nezačíná popřením bolesti, ale jejím vyslovením. Bůh se ptá ne proto, aby nás soudil, ale aby nás otevřel uzdravení.

11. Nepoznala Ježíše – Marie vidí Ježíše, ale nepoznává ho. Vzkříšený Kristus je tentýž, a přesto jiný. Lze ho minout, pokud ho hledáme jen podle minulých představ (mrtvé tělo, starý způsob vztahu). Krista nelze „vlastnit“ podle starých kategorií. Víra roste, když se učíme ho poznávat nově.

12. „Marie!“ – osobní oslovení – Zlom přichází ve chvíli, kdy Ježíš vysloví její jméno. Ne důkaz, ne vysvětlení, ale osobní vztah. Víra se rodí z toho, že víme: Bůh mě zná jménem (srov. Jan 10,3). Odpověď „Rabbuni“ (Mistře) je vyznáním lásky a oddanosti, nejen rozpoznáním identity.

13. „Nedotýkej se mne“ - Tato věta neznamena odmítnutí, ale proměnu vztahu. Marie se chce držet Ježíše tak, jak ho znala dříve. Ježíš jí však ukazuje, že nyní bude přítomen **jinak** – skrze Ducha, víru a společenství. **Vztah s Kristem už není fyzický, ale hlubší a univerzální.**

14. Poslání Marie Magdalény – Ježíš ji posílá k „bratřím“ – učedníkům. Marie se tak stává **první svědkyní vzkříšení**, někdy nazývanou „apoštolka apoštolů“. Její slova: „Viděla jsem Pána“ jsou jádrem křesťanské zvěsti. **Bůh svěřuje největší poselství tomu, kdo miluje, ne tomu, kdo má postavení.**

O Zmrtvýchvstání Pána Ježíše říkáme, že je jednou z nejdůležitějších – ne-li vůbec nejdůležitější – pravd naší víry. Proč tomu tak je?

BŮH JE PRAVDOMLUVNÝ

To, co se stalo v noci třetího dne po Ježíšově smrti – Překročení hranice smrti a jeho návrat k životu, které byly navíc předpovězeny Písmem, jsou konečným důkazem Boží pravdomluvnosti. Pokud je tomu tak, znamená to, že každé jiné slovo, které Bůh vyslovil a stále k nám promlouvá, je pravdivé. Pravdivá jsou všechna krásná a dojemná slova, v nichž nás Bůh ujišťuje o své bezmezné lásce. Pravda je i to, že se stará o každého z nás a má s námi jen dobré plány. Pravdivé je také všechno to, co Bůh říká pro naše dobro, i když se nám to nemusí vždy líbit – tedy pravda o hříchu či o přikázáních. Zamysli se dnes nad tím, kterým Božím slovům věříš a kterým ne. Důvěruješ, že všechno, co říká, je pravda? Nebo jsou oblasti života, kde máš jiný názor než Bůh a jednáš po svém?

BŮH JE MOCNÝ

Je těžké najít větší důkaz toho, kdo skutečně vládne světu a má vše pod kontrolou, než je porážka smrti, veškeré moci zla, pekla a zlého ducha. Ukázal nám lásku až do krajnosti a porazit satana jeho vlastní zbraní, tedy smrtí. Znamená to, že jsme pod opravdu dobrou ochranou, protože nad tebou bdí Ten, který je Nejvyšší mocí celého vesmíru. Je dobré to vědět, že? Zvláště když se bojíš různých nebezpečí v životě, nejrůznějších útoků na sebe, svou rodinu či vlast. Je dobré to vědět i tehdy, když na tebe číhají moci temnoty a jako řvoucí lev se tě snaží lapit do pastí hříchu. Prvním darem Zmrtvýchvstalého Pána je pokoj v srdci. Mocný Pán celého vesmíru – stojí na tvé straně. Díky Ježíšovu zmrtvýchvstání celý duchovní svět ví, kdo mu vládne. Dává ti to pocit bezpečí v životě, i kdybys procházel nejtemnějšími údolími?

BŮH MÁ PLÁN A JEMU PATŘÍ POSLEDNÍ SLOVO

Bůh mohl použít tolik jiných způsobů, jak vykoupit svět. Mohl to udělat bezbolestně. Jedinou myšlenkou nás mohl zachránit od zlého. Vybral si však způsob, který ho stál největší obětí. Proč?

Důvodů bylo jistě mnoho ale tento způsob musel být nejlepší. Znamená to také, že v mém životě neexistují situace, které by se Bohu vymkly z rukou. Bůh ví, co dělá. **Jemu patří poslední slovo.** Jestliže tedy něco připouští, má v tom svůj plán – a tento plán je ten nejlepší možný. Dává ti to naději, když nerozumíš svému životu, když neseš kříž a procházíš utrpením? Dokážeš přijmout jeho

plán a v těch nejtěžších chvílích říci jako Ježíš: „Otče, do tvých rukou odevzdávám svého ducha,“ a pak s důvěrou čekat, až Bůh dovede svůj plán do konce? Zkus dnes s pomocí Ducha svatého hledat v poselství prázdného hrobu to, co právě teď potřebuješ. Co k tobě prázdný hrob říká a jakou radostnou zvěst ti chce předat?

- **Od smutku k radosti:** Příběh Marie Magdalény symbolizuje cestu věřícího od zoufalství a ztráty naděje (kvůli hříchu, smrti, utrpení) k **radosti a pokoji plynoucím ze setkání se Zmrtvýchvstalým Kristem.**
- **Osobní rozpoznání Krista:** Zdůrazňuje, že **Zmrtvýchvstalého Ježíše lze poznat skrze osobní vztah** a jeho oslovení. Nejde jen o intelektuální přijetí faktů.
- **Důležitost svědectví:** Marie Magdaléna se stává vzorem **hlásání Dobré zprávy.** Každý křesťan, který se setkal se Zmrtvýchvstalým, je povolán sdílet tuto zkušenost s ostatními.
- **Nový vztah s Bohem:** Ježíšovo vystoupení k Otci otevírá novou éru, v níž mají věřící **přímý přístup k Bohu Otci** skrze Krista a stávají se jeho dětmi.

Opakování?

- Vzkříšení je Boží čin, ne lidská naděje
- Bůh jedná i tehdy, když člověk počítá jen se smrtí
- Milosrdenství má přednost před selháním
- Víra se rodí z úžasu, ne z jistoty
- Bůh si vybírá slabé, aby skrze ně mluvil
- Vzkříšení se zjevuje **skrze vztah, ne důkaz**
- Bůh se dává poznat těm, kdo vytrvají v hledání
- Kristus nás oslovuje **jménem**
- Víra není držení se minulosti, ale otevření se novému způsobu Boží blízkosti
- Každý, kdo se setká se vzkříšeným Pánem, je poslán dál

*Požehnaný čas ve ztišeních a modlitbách v tématu „Setkání se vzkříšeným“
přeje Š. Marosz*

V roce 2026 Česká evangelikální aliance (ČEA) chce odstartovat projekt na podporu rozvoje staršovstev. Kvalitní vedení sborů je klíčové pro rozvoj a růst každého společenství. Ve spolupráci se sbory a kazateli chceme vytvořit vzdělávací proces pro staršovstva, která by se ráda věnovala klíčovým oblastem vedení misijně orientovaného sboru.